

SZENTMÁRTONI JÁNOS

Befejezhetetlen vers önmagunk állásáról

*Van aki meghalt bennem, van aki rabszolga lett,
van aki elkallódott, akár egy amulett,
van aki máig bolyong, hajóról hajóra száll,
állomások füstködében kiraboltan áll,
folyton a tengert nézi, alkonyát holnapoknak,
meghurcolt szíve fölött vitorlák lobognak,
van aki útra vált belőlem, és van aki nem,
aggódba figyel, mit épít a szerelem,
van aki kisgatyában füvet nyír, és pénzt keres,
van aki titokban verset ír, és érdekes,
van aki gyermek még, s van aki gyermeket nevel,
magában kuncog, ha lánya visszafelesel,
van aki levest főz, és megteríti az asztalt,
van aki sompolyog, a sokszor elmarasztalt,
helyét nem lelő, álruhába rejtett idegen,
kivel ha szembefordulsz, csak néz rád hidegen,
van aki tud még sírni, van aki elfelejtett,
nevetni kevesen csak, lázadni ne engedd
egyiket sem, hajaj, mert már nincs mi ellen égni,
bizonytalan emlékekért homályba lépni
meg hasztalan: kétes hósból fehér bohóc válhat,
míg pirosorrú álmai közt elhintáztat,
van aki szétszóródott, van aki csőre töltve,
van aki világít még, világvégi körte,
van aki sötétben áll, feldúltan, mint a foglyok,
s nem segítik sem utcalámpák, sem koboldok,
van aki rácsokat fest, s van ki repülni vágyik,
van aki örül, ha eltántorog az ágyig,
van ki börtönben ül, van akit eltört a másik,
van ki csöndben él, s éjjelente fõlszikrázik,
kezébe karibi telefon: óriási kagyló,
van ki álmából kitekint s beleszól: halló,*

*van ki nem ért semmit, s van ki mindent megmagyaráz,
van ki kihűlt rég, s kiben nem hagy alább a láz,
van aki újrakezdi, de van aki eltemet,
és szomorkodva elhordja majd az ingemet...*

*van aki meghalt bennem, van aki most kezd élni,
van akit soha nem sikerült elcsereélni,
van akit olcsón kaptam, és van aki megszökött,
ki madárdalruhába, napfénybe öltözött,
van ki nagyon hiányzik, van aki egyáltalán,
van aki Lucifert játszik Isten oldalán,
van aki elárult, van aki megküzdött értem,
s hogy itt vagyok még köztetek, lám, nem nagy érdem,
van aki eltaknyolt végleg, van aki talpra állt,
van ki fűtyörészve zsebrevágta a halált,
van ki bírná még ezt a verset, s van aki fárad,
s mielőtt újrakezdi, megaludna nálad,
van aki összezárt szájjal él, s van ki énekel,
van akit semmi, s van akit minden érdekel,
van kire fölnézek, de van aki hitványabb lett,
van aki Drogo, Ulysses, Ripolus, Hamlet,
van aki elítél hétfőn, kiszolgál kedden...
s van akit harminc év alatt észre se vettem...*